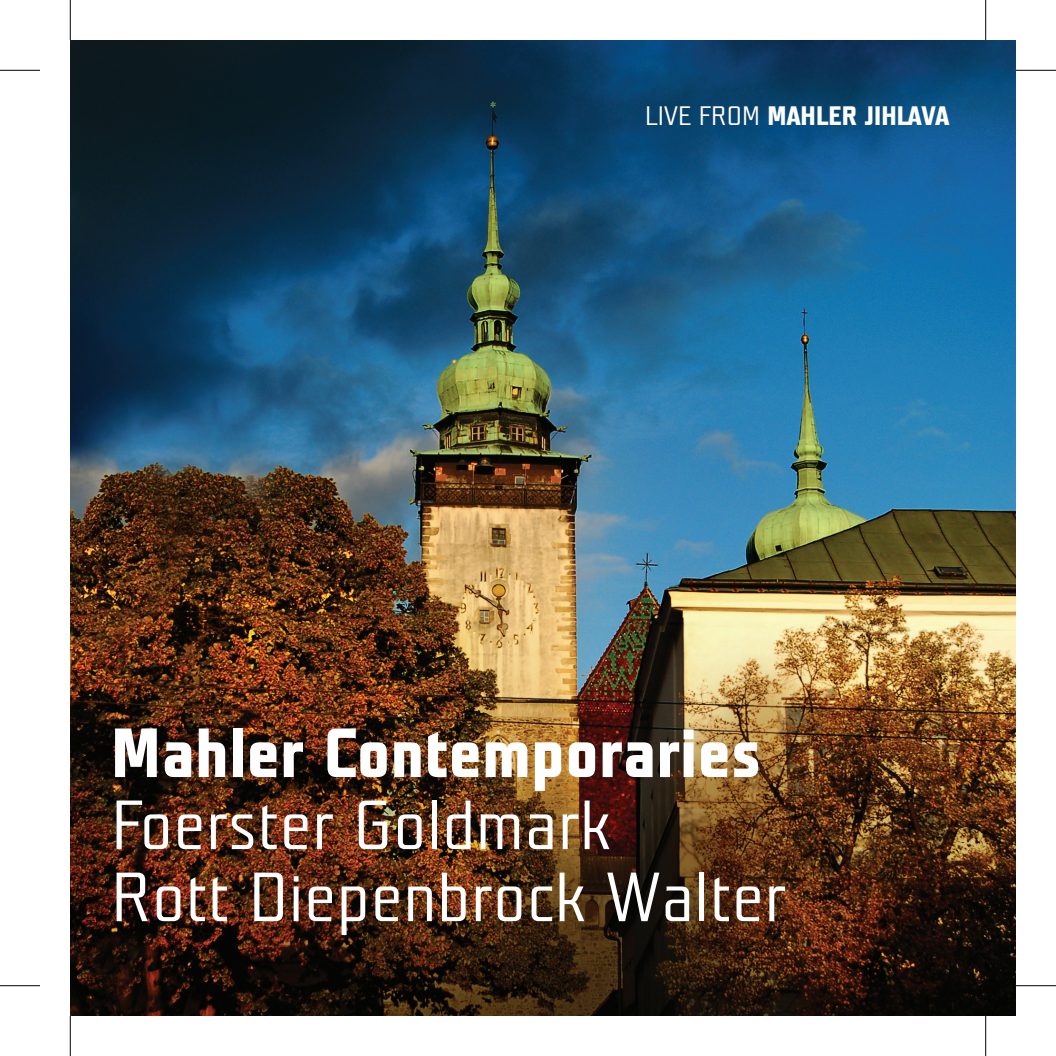

LIVE FROM **MAHLER JIHLAVA**

Mahler Contemporaries
Foerster Goldmark
Rott Diepenbrock Walter

1	Josef Bohuslav Foerster	<i>Stabat mater for mixed choir and organ</i> , Op. 56	18:36
	(1859–1951)		
2	Carl Goldmark	<i>Schlage nicht die feuchten Augen nieder</i> , Op. 18,	
	(1830–1915)	No. 6 (Emanuel von Geibel)	1:51
3		<i>Weinet um sie</i> , Op. 18, No. 7 (Lord Byron)	2:44
4		<i>Wollt' er nur fragen</i> , Op. 21, No. 3	1:30
5	Hugo Wolf	<i>Zitronenfalter im April</i> (Eduard Mörike)	1:26
	(1860–1903)		
6		<i>Blumengruß</i> (Johann Wolfgang Goethe)	1:17
7	Arnold Schoenberg	<i>Hochzeitslied</i> , Op. 3, No. 4 (Jens Peter Jacobsen)	1:57
8	Richard Strauss	<i>Ruhe, meine Seele</i> , Op. 27, No. 1 (Karl Henckell)	3:03
	(1864–1949)		
9	Pauline Viardot	<i>Die Beschwörung</i> (Alexander Pushkin)	3:00
	(1821–1910)		
10	Hans Rott	<i>Das Abendglöcklein</i> (Vincenz Zusner)	3:43
	(1858–1884)		
11	Alphons Diepenbrock	<i>Der König in Thule</i> (Johann Wolfgang Goethe)	4:08
	(1862–1921)		
12		<i>Es war ein alter König</i> (Heinrich Heine)	2:27
13		<i>Liebesklage</i> (Caroline von Günderode)	4:21
14		<i>Celebrität</i> (Johann Wolfgang Goethe)	4:56
15–19	Josef Bohuslav Foerster	<i>Lieder der Dämmerung für eine Singstimme</i>	
		<i>und Klavier</i> , Op. 42 (selection)	
15		<i>Lieben</i> (Rainer Maria Rilke)	3:34
16		<i>Die Verlassene</i> (Ernst Eckstein)	2:40
17		<i>Die Welt is so schön</i> (Heinrich Heine)	1:43
18		<i>Im Walde</i> (Martin Greif)	1:40
19		<i>Die Tasten küsst eine zarte Hand</i> (Paul Verlaine)	1:27
20	Bruno Walter	<i>Der junge Ehemann</i> (Joseph von Eichendorff)	3:27

Total Time 68:36

Choir Association
Campanula Jihlava,
Petr Sobotka
and Dr Pavel Jirák

from left:
Ladislava Vondráčková,
Felix Rumpf,
Tereza Nováková
and Petra Froese

Petra Froese – soprano (2-9)
Felix Rumpf – baritone (10-14)
Tereza Nováková – soprano (15-20)
Ladislava Vondráčková – piano (2-20)
Choir Association Campanula Jihlava (1)
Petr Sobotka – organ (1)
Pavel Jirák – choirmaster (1)

Recorded LIVE in Jihlava in May (Hotel Gustav Mahler) and September
(St. Jacob the Greater church) in Mahler Jihlava 2014 Festival
Producer and music director Jiří Štílec
Sound engineers, editing Václav Roubal, Karel Soukeník

The Czech composer **Josef Bohuslav Foerster** (1859–1951) is often unjustly seen merely as a writer of choral music. Foerster himself encouraged this view when towards the end of his prolific career as a composer he did devote himself primarily to choral music. His legacy, however, is much richer, since beside his orchestral music he also wrote songs, melodramas and operas. His *Stabat mater*, **Op. 56** was written in 1891–92 at a time when apart from his post as a *regens chori* he was a music correspondent of the *Národní listy* newspaper. During the next 25 years, when he lived abroad as husband of the opera singer Berta Lauterová, he stayed in Hamburg where he began his friendship with Gustav Mahler and in Vienna. In his sacred work *Stabat mater* he drew on his early memories of his mother's death before the end of his secondary education. If the work is a reminder of a dear person, then the music is a reflection of the composer's words '...mother was all tenderness, love and forgiveness...'. The work is not a testimony of pain, it is not divided into numbers, nor does it have effective solos alternating with the chorus. Foerster wrote it originally for mixed choir and organ (the version on this CD) and later on, in 1908, scored it for instruments, and it was in that version that Karel Kovařovic performed it on April 5 of the same year at the National Theatre in Prague. While in Hamburg where Foerster taught at the Conservatoire he wrote the song cycle *Lieder der Dämmerung*, **Op. 45** [Songs of Twilight] between 1896 and 98. The texts are by four German poets and one French. The first, *Lieben* (Love), came from the 1896 collection *Traugekrönt* by Rainer Maria Rilke (1875–1926), the second, *Die Verlassene* (The abandoned woman), is by Ernst Eckstein (1845–1900) who was primarily an author of novels and humorous books, the third, *Die Welt ist so schön* (The world is so beautiful), was No. 31 in the collection by Heinrich Heine (1797–1856) entitled *Songbook – Lyrical Intermezzo* and published in 1823. The fourth song, *Im Walde* (In the woods), is a setting of No. 27 from a set of 36 poems by Martin Greif (1839–1911, proper name Friedrich Hermann Frey) and the fifth song bears the German title *Die Tasten küsst eine zarte Hand* (A beautiful hand kisses the keys) but is by Paul Verlaine (1844–1896), the original title being *Le piano que baise une main frêle*, No. 5 from the collection *Romances sans paroles, Arriettes oubliées*.

Carl Goldmark (1830–1915), Hungarian composer of Jewish extraction, came from a large family of a teacher at the town of Keszthely. He studied violin playing at Sopron and then in Vienna where he played in theatre orchestras. As a composer he was self-taught, and yet he became a respected musical personality in Vienna. There are three Goldmark songs on this CD. Two are from the collection *Zwölf Gesänge für eine Singstimme mit Pianofortebegleitung op. 18* (Twelve songs for voice with piano accompaniment). No. 6 is entitled *Schlage nicht die feuchten Augen nieder* (Do not cast down your moist eyes) and is a setting of a text by Emanuel von Geibel (1815–1884). No. 7 is *Weinet um sie* (Weeps for them) to a text by an unknown author whose words were translated into English by Lord Byron (1788–1824) under the title *Oh! Weep for those...*, included as No. 5 in his *Hebrew Melodies* published in 1815. Goldmark's third song, *Wollt er nur fragen* (Would he only ask), is No. 3 from the cycle *Vier Lieder für eine Singstimme mit Pianofortebegleitung op. 21* (Four songs with piano accompaniment) published in 1875.

Maarten Conl

Hugo Wolf (1860–1903) was an Austrian composer hailing from Slovenia – the town of Slovenj Gradec (Windischgrätz). His relatives on the mother's side were Slovenian. He studied at the Vienna Conservatoire where he became friends with Gustav Mahler. His success as a composer – primarily of songs – came with the publication in 1878 of twelve of his songs. The next year saw him compose, within a few months, 43 songs to words by Eduard Mörike (1804–1875) and soon some more to words by Eichendorff and Goethe. Wolf's two songs are settings of verses by two poets: *Zitronenfalter im April* (Brimstone butterfly in April) is No. 18 from *Mörke-Lieder* published in 1888, and *Blumengruss* (Greeting with flowers) No. 24 from *Goethe-Lieder* composed in 1888 and published in 1891.

Arnold Schönberg (1874–1951), Austrian composer, music theorist and also painter, is a historical personality impossible to overlook. It is worth noting that his great inspiration was none other than Gustav Mahler whom Schönberg admired and promoted. There are not many songs in Schönberg's oeuvre – just over twenty, all dating from before 1908, his adoption of dodecaphony, and the writing of his second String Quartet. The song on this CD, *Hochzeitslied* (Wedding song), is **No. 4** in the cycle *Sechs Lieder für eine mittlere Singstimme und Klavier* (Six songs for medium voice and piano) dating from 1899–1903. It is a setting of a text by an anonymous author and is an example of the composer's early romantic style.

Richard Strauss (1864–1949), German composer and successful conductor in Germany and Austria was, together with Gustav Mahler, a prime representative of the best in late romanticism in music. His song *Ruhe, meine Seele! Op. 27 No. 1* (Calm down, my soul) is the first of four songs composed by Strauss in 1894 (the other three being *Cäcilie*, *Heimliche Aufforderung*, and *Morgen!*). The text is by Karl Henckell. After writing the song in May 1894 Strauss gave it in September to his wife, the soprano Pauline de Ahna, as a wedding present. The original version for voice and piano was not scored by Strauss for orchestra till 1948, following the composition of “Im Abendrot” (At red sunset), the final of his Four Last Songs.

Pauline Viardot (Garcia) (1821–1910) was a famous 19th century mezzo soprano, a younger sister by 13 years of the operatic diva Marie Malibran. Pauline was a talented pianist and pupil of Franz Liszt. She wrote music since childhood and although Liszt said that in her he had at last found a female genius she did not want to compose above all else and pursued an operatic career. Her song *Die Beschwörung* (Incantation) is from the cycle *Zwölf Gedichte* (Twelve poems) to texts by Alexander Pushkin (1799–1837), Afanasii Fet (1820–1890) and Ivan Turgenev (1818–1883), translated into German by Friedrich Martin von Bodenstedt (1819–1892).

Hans Rott (1858–1884), Austrian composer and organist, was a contemporary and schoolmate of Gustav Mahler with whom he lived for a short time during his studies at the Vienna conservatoire. The song *Das Abendglöcklein* (The evening bell) was written in Vienna on 24th March 1876 when Rott composed the vocal line without the text, adding it only later. Its author was Vincenz Zusner (1803–1874). The song was only performed for the first time

temporaries

as late as 12th October 2002 in Würzburg. The poem speaks of a longing to hear the evening bell to quell pain and keep alive a conviction that one day it will at last be heard.

The **Choir Association Campanula Jihlava** was founded in 1985, originally as a chamber ensemble. Since 1990 its chorus master and artistic director has been Petr Jirák, during whose time the choir has grown to a large mixed voice body with more than fifty members. Its concert repertoire focuses primarily on historical as well as contemporary sacred music. The Campanula's programmes also feature arrangements of folk songs, spirituals and modern popular compositions. From 1992 it has had under its wing the children's choir Zvoneček whose artistic director is Jana Jiráková.

In 2011 Campanula provided the music to Cardinal Dominik Duka's Celebration Mass, marking the 750's anniversary of the consecration of the Church of the Raising of the Holy Cross at Jihlava, followed as a result of international critical acclaim by an appearance at the Great Festival Hall of the Vienna Town Hall. In 2013 the chorus took part in the celebration of the 20th anniversary of the first performance of Bohuslav Martinů's *Opening of the Wells* at the Tři studně outdoor amphitheatre in the presence of the President of the Czech Republic Miloš Zeman. In 2013 Campanula was also awarded the Lower Austria and Vienna Choral Union's Honorary Badge at Ziersdorf.

Pianist and organist **Mgr. Petr Sobotka** is a graduate of the Kroměříž Conservatoire where his teachers were Prof. Tomáš Thon and Hana Ryšavá. Then at the Palacký University in Olomouc he continued his study of organ playing, music teaching and education. He works as a soloist and répétiteur with various musical establishments in the region, while also teaching at the Jihlava Primary Art School's piano department.

Jihlava native, conductor and organist **PhDr. Pavel Jirák** (b. 1954) studied history and musicology at the Brno University. During his secondary education he already played in several orchestras and as an organist in Jihlava's churches. From 1990 on he has been running the Choir Association Campanula Jihlava which has under his leadership become a first rate chorus with successes at home as well as abroad to its credit. To broaden the chorus's scope he has also founded and is directing the Jihlava Chamber Orchestra. Pavel Jirák is a member of the committee running the Hudba tisíců (Music of Thousands) Mahler Jihlava music festival and together with the Campanula chorus makes appearances at the festival's concerts.

The young soprano singer **Petra Froese** began her music studies in her native Prague. From 2000 on she has been working as a soloist in Bohemia as well as abroad, chiefly in Germany. She studied with the renowned singing teacher Irmgard Boas in Dresden and is presently singing in Berlin where her repertoire includes a number of famous opera and concert arias. In 2013 she sang at the opening of the Music Saar festival in Saarbrücken where her performance of Beethoven's music to Egmont was described by the Saarbrücken Zeitung newspaper as brilliant. In 2014 she successfully sang one of the leading parts in the world première recording of Antonín Dvořák's opera *Alfred*.

Manner Cont

Lyrical baritone **Felix Rumpf** (b. 1984) hails from Halle on the Saale in Germany. He gained his first experience of singing in the local choral society. In 2004 he began to study singing at the Musikhochschule in Dresden with Susanne Prager and in 2007 joined the singing class of Prof. Olaf Bär. After graduating in 2009 he has continued his studies and has been taking part in organising and performing concerts focused primarily on the romantic Lieder repertoire – the songs of Schubert, Brahms and Hugo Wolf. In 2014 he sang the title role in the recording of Antonín Dvořák's opera *Alfred*.

Soprano **Tereza Nováková** (b. 1989) attended the Primary Arts School in South Prague where she studied piano and solo singing. In 2007 she won the 2nd prize at the International I. Godin JUVENTUS CANTI Singing Competition at Vrátile in the Slovak Republic. In the same year she won the 1st prize in the regional Primary Arts Schools' competition in Prague. From 2009 she studied at the Jan Deyl Conservatoire in Prague (classical singing in the class of Daniela Štěpánová) and at the same time attended the Pedagogical Faculty of the Charles University. Her greatest success so far has been an honorary mention and two special prizes in the Lieder category at Antonín Dvořák International Singing Competition at Karlovy Vary. In 2014 Tereza Nováková made an appearance at the Mahler Jihlava 2014 festival.

Pianist **Ladislava Vondráčková** was the last pupil of the famous Valentina Kameníková at the Prague Conservatoire. During her studies she began to focus on chamber music and on working with young singers. Still as a 5th year student at the Prague Academy of Performing Arts she began to teach at the Conservatoire and after graduating in 1997 she joined the singing department as a teacher and a year later as a special assistant, focusing on the task of the répétiteur. She can count graduates like singers Andrea Kalivodová and Ladislav Elgr among her pupils. From 1993 on she has also been teaching at the Music Art private arts school.

Ladislava Vondráčková has made several recordings for Czech Television and Radio, both as a chamber music player and soloist. She has also worked as soloist with the Czech Radio Symphony Orchestra and the State Philharmonic Brno. In her concert career she devotes herself not only to solo playing but also to chamber music, especially with the *Ars rediviva* ensemble as a harpsichord player. As a pianist she works chiefly with opera singers and flautists, having for instance made appearances in Germany, Austria and throughout the Czech Republic.

Český skladatel **Josef Bohuslav Foerster** (1859–1951) je často nezaslouženě vnímán jen jako autor sborové tvorby. Toto zjednodušené vnímání Foerstrovu zaměření podpořil sám autor v závěru svého plodného kompozičního života, kdy se převážně věnoval právě sborové tvorbě. Jeho odkaz je samozřejmě žánrově mnohem bohatší, vedle instrumentální tvorby psal také písně, melodramy a opery. Svě *Stabat mater*, op. 56 napsal v letech 1891–92, tedy v době, kdy vedle činnosti ředitele kůru působil jako hudební referent Národních listů. Poté nastává pětadvacetileté období, kdy pobýval v cizině – doprovázel svoji manželku, operní pěvkyni Bertu Lautererovou během angažmá

v Hamburku (zde se začal přátelit s Gustavem Mahlerem) a ve Vídni. Duchovní skladba Stabat mater byla podnícena dojemem z mládí, kdy mu před ukončením střední školy zemřela matka. Je-li skladba vzpomínkou na drahou bytost, pak je hudba obrazem slov skladatelových „...maminka byla samá něžnost, láska a odpuštění...“. Dílo není výpovědí o bolesti, nemá uzavřená čísla ani efektivní pěvecká sóla střídající se s ansámblly. Stabat mater komponoval Foerster původně pro smíšený sbor a varhany (tuto verzi nalézáme i v přítomné nahrávce), později, v roce 1908 skladbu instrumentalizoval a takto ji provedl Karel Kovařovic 5. dubna téhož roku v Národním divadle. V Hamburku, kde Foerster vyučoval na konzervatoři, napsal v letech 1896–98 cyklus *Lieder der Dämmerung, op. 45* [Písně soumraku], v němž nalezneme jména čtyř německých básníků a jednoho francouzského. První z nich *Lieben* (Ta láska) nese slova Rainera Maria Rilkeho (1875–1926), je ze sbírky Traumgekrönt z roku 1896. Druhá píseň *Die Verlassene* [Opouštěná] má text od Ernsta Ecksteina (1845–1900), který byl převážně spisovatelem románů, novel a humoresek. Třetí píseň v řadě *Die Welt ist so schön* (Jak krásný ten svět) nalezl Foerster jako 31. číslo ve sbírce Heinricha Heineho (1797–1856) Zpěvník – Lyrické intermezzo, vydané roku 1823. Čtvrtá píseň s názvem *Im Walde* (V lese) zhudebňuje slova 27. části ze sbírky 36 básní Martina Greifa (1839–1911), vlastním jménem Friedrich Hermann Frey). Pátá píseň má německý název *Die Tasten küsst eine zarte Hand* (Zřím krásnou ruku jak v struny hrát) a text pochází od Paula Verlainea (1844–1896, originální francouzský text Le piano que baise une main frêle je ze sbírky Romances sans paroles, oddíl Arriettes oubliées č. 5, z roku 1874.

Carl Goldmark (1830–1915), maďarský skladatel židovského původu se narodil v mnohačetné rodině kantora ve městě Keszthely. Studoval hru na housle v Soproni a ve Vídni, kde také hrál v divadelních orchestrech. V kompozici byl autodidakt, přesto se stal váženou skladatelskou osobností Vídne. Z Goldmarkovy písňové tvorby uvádí tento kompaktní disk tři písně. Dvě jsou ze sbírky *Zwölf Gesänge für eine Singstimme mit Piano- oder Orgelbegleitung op. 18* [Dvanáct zpěvů pro jeden zpěvní hlas s klavírním doprovodem]. Číslo 6 má titul *Schlage nicht die feuchten Augen nieder* (Neklopte své zvlhlé oči). Je komponována na text Emanuela von Geibela (1815–1884). Číslo 7 má název *Weinet um sie* (Pláče pro ně) a její předlohu nalezl Goldmark v textu neznámého autora, jehož slova přeložil do angličtiny Lord Byron (1788–1824) s názvem Oh! Weep for those a zařadil básně pod číslem 5 do cyklu *Hebrew Melodies* (Hebrejské melodie). Ten vyšel tiskem roku 1815. Třetí Goldmarkova skladba *Wollt er nur fragen* je č. 3 z cyklu *Vier Lieder für eine Singstimme mit Piano- oder Orgelbegleitung op. 21* [Čtyři písně pro jeden zpěvní hlas s klavírním doprovodem], publikovaného roku 1875.

Hugo Wolf (1860–1903) rakouský hudební skladatel druhé poloviny 19. století pocházel ze Slovinského Hradce (slovinsky Slovenj Gradec, německy Windischgrätz), neboť z matčiny strany měl v rodině slovinské předky. Studoval na vídeňské konzervatoři, kde se sblížil s Gustavem Mahlerem. Úspěch v jeho tvorbě, která byla soustředěna převážně na písně, se dostavil v roce 1878, kdy mu vyšlo 12 písní. Následujícího roku napsal během několika měsíců 43 písní na básně Eduarda Mörikeho (1804–1875) a vzápětí věnoval pozornost textům Eichendorffa a Goetheho. Dvě písně z Wolfova pera vznikla na slova dvou básníků – *Zitronenfalter im April* (Žlutáček v dubnu) na básně

Eduarda Mörikeho, č. 18 z cyklu *Mörike-Lieder* vydaného v roce 1888 a *Blumengruß* (Květinový pozdrav) na slova Johanna Wolfganga Goetheho, č. 24 z cyklu *Goethe-Lieder*, z roku 1888, publikovaného v roce 1891.

Arnold Schönberg (1874–1951), rakouský skladatel, hudební teoretik a také malíř je nepřehlédnutelnou postavou novodobých hudebních dějin. Stojí za poznámkou, že jeho velkou inspirací byl sám Gustav Mahler, jehož se stal také stoupencem a zastáncem. Schönbergových písní není v jeho mohutném odkazu mnoho, něco přes dvacet a všechny vznikly před obdobím dodekafonie do roku 1908, tedy do vzniku druhého smyčcového kvartetu. Píseň vydávaná na tomto CD má název *Hochzeitslied* (Svatební píseň) a je č. 4 v cyklu *Sechs Lieder für eine mittlere Singstimme und Klavier*, (1899–1903). Skladba je komponována na text anonymního autora a spadá do romantického stylu začátků Schönbergovy tvorby.

Richard Strauss (1864–1949), německý skladatel a úspěšný dirigent v Německu a Rakousku, patřil spolu s Gustavem Mahlerem k představitelům nejlepších okamžiků pozdního romantismu. Píseň *Ruhe, meine Seele*, op. 27, č. 1 (Uklidni se, duše má!), je první v sadě čtyř písní složených Richardem Straussem v roce 1894. (Do opusu 27 dále patří Cäcilie, Heimliche Aufforderung a Morgen!). Text pochází ze stejnojmenné básně Ruhe, meine Seele, kterou napsal básník Karl Henckell. Strauss složil píseň v květnu 1894 a v září se ji dal jako svatební dar své manželce, sopranistce Pauline de Ahna. Původní verze pro hlas a klavír byla Straussem instrumentována pro orchestr až roku 1948, po dokončení písně „Im Abendrot“ (Za večerních červánků), finální části čtyř posledních písní.

Pauline Viardot (Garcia) (1821–1910), slavná mezzosopranistka 19. století, o 13 let mladší sestra operní divy Marie Malibranové, byla nadějnou klavíristkou a žačkou Ference Liszta. Pauline komponovala už od mládí a přestože sám Liszt prohlásil, že v ní svět konečně našel geniální skladatelku, nezamýšlela věnovat se výhradně tomuto oboru a zůstala věrna opeře. Její píseň *Die Beschwörung* (Zaklínání) patří do cyklu *Zwölf Gedichte*, který byl komponován na texty Alexandra Sergejeviče Puškina (1799–1837), Afanasije Afanasjeviče Feta (1820–1890) a Ivana Sergejeviče Turgeněva. Do němčiny přeložil texty Friedrich Martin von Bodenstedt (1819–1892).

Hans Rott (1858–1884) rakouský skladatel a varhaník je současníkem a spolužákem Gustava Mahlera, u něhož také během studií na vídeňské konzervatoři krátce bydlel. Píseň *Das Abendglücklein* zkomponoval 24. března 1876 ve Vídni, přičemž zapsal vokální part bez textu, který byl později doplněn. Jeho autorem je Vincenz Zusner (1803–1874). Píseň poprvé zazněla až 12. října roku 2002 v dolnofránském Würzburgu. Zcela příznačně vypráví text o touze zaslechnout večerní zvony, které utiší bolest a přesvědčení, že jednou konečně musí zaznít.

Alphons Diepenbrock (1862–1921), nizozemský skladatel, esejista a profesor klasických jazyků a řecké a římské literatury nebyl vzděláním hudebník, třebaže se záhy projevila jeho muzikalita. Hudbě a komponování se však jako autodidakt od mládí věnoval a rozhodl se pro ni až po šesti letech výkonu učitelského povolání, které uzavřel v roce 1894. Z tvorby Alphonsa Diepenbrocka uvádí tento záznam čtyři písně. První nese titul *Der König in Thule*, op. 2, č. 2

(Král Thule) z cyklu *Zwei Gesänge für Alt-Stimme (oder Mezzo-Sopran) mit Pianofortebegleitung*, RC 16 z roku 1886, později přidána instrumentace pro orchestr. Text Johann Wolfgang Goethe (1749–1832). Balada, která pochází ze zpěvu Markétky z Fausta, předchází básnickový tragédie a je psána ve stylu lidové písně. Druhá píseň s názvem *Es war ein alter König pro baryton nebo alt s doprovodem klavíru*, RC 25 je z roku 1890. Text Heinrich Heine (1797–1856). Stejný text zhudebnil, řadu let před holandským skladatelem, náš Zdeněk Fibich s názvem *Altes Lied*. Třetí titul z odkazu Alphonse Diepenbrocka je *Liebesklage pro mezzosoprána a klavír*, RC 95 z roku 1908. Text této původně bezejmenné básně je připisován Karoline von Günderrode (1780–1806). Čtvrtá Diepenbrockova píseň zhudebňuje opět text Johanna Wolfganga Goetheho. Má titul *Cäcilie pro baryton (nebo vysoký bas) a klavír* z roku 1908.

Závěrečnou píseň alba, z názvem *Der junge Ehemann* (Mladý manžel), zkomponoval **Bruno Walter** (1876–1962). Je to druhá část z cyklu *Šest písní* na texty Josefa von Eichendorffa, vydaného roku 1910. Slavný dirigent, asistent Gustava Mahlera, který premiéroval dva jeho významné opusy – Píseň o zemi a Devátou symfonii, byl také zaujat komponováním. Vedle čtyř písňových cyklů psal komorní a symfonickou hudbu i sbory.

Pěvecké sdružení Campanula Jihlava bylo založeno v roce 1985 jako komorní sbor. V jeho čele stojí od roku 1990 sbormistr a umělecký vedoucí Pavel Jiráček, za jehož působení se PS Campanula rozrostlo na velký smíšený pěvecký sbor, který má více jak padesát členů. Koncertní repertoár tělesa je zaměřen především na interpretaci historické i soudobé sakrální hudby. Na programu sboru jsou i úpravy lidových písní, spirituály či moderní populární kompozice. Od roku 1992 pracuje při PS Campanula pod uměleckým vedením Jany Jirákové Dětský pěvecký sbor Zvonětek. V roce 2011 PS Campanula doprovázelo slavnostní mši kardinála Dominika Duky k 750. výročí posvěcení chrámu Povýšení sv. Kříže v Jihlavě a za uznání mezinárodní odborné veřejnosti vystoupilo ve Velkém slavnostním sále vídeňské radnice. V roce 2013 sbor spolupůčinkoval na slavnostním aktu k 20. výročí provedení Martinů *Otvírání studánek* v lesním amfiteátru na Třech studních za účasti prezidenta České republiky Miloše Zemana. PS Campanula byl v roce 2013 v Ziersdorfu udělen čestný odznak Sborového svazu Dolního Rakouska a Vídne.

Klavírista a varhaník **Mgr. Petr Sobotka** je absolventem konzervatoře v Kroměříži ve třídě prof. Tomáše Thona a Hany Ryšavé. Na Univerzitě Palackého v Olomouci dále studoval obory Hra na varhany, hudební výchova a pedagogika. Jako sólista a korepetitor spolupracuje s různými hudebními tělesy v regionu a zároveň vyučuje na klavírním oddělení jihlavské ZUS.

Jihlavský rodák, sbormistr, dirigent a varhaník **PhDr. Pavel Jiráček** (*1954) vystudoval historii a hudební vědu na brněnské univerzitě. Od středoškolských studií působil v několika orchestrech a jako varhaník v jihlavských chrámech. Od roku 1990 vede Pěvecké sdružení Campanula, které se za jeho působení vypracovalo na prvotřídní sborové těleso s domácími i zahraničními úspěchy. Pro rozšíření dramaturgických možností sboru založil a vede Malý komorní orchestr Jihlava. Pavel Jiráček je členem organizačního výboru hudebního festivalu Hudba tisíců – Mahler Jihlava a společně s PS Campanula se festivalu účastní i koncertně.

Mladá sopranistka **Petra Froese** zahájila svá pěvecká studia v rodné Praze. Od roku 2000 působí jako sólistka v Čechách a na mezinárodním poli, především v Německu. V Drážďanech studovala u renomované pedagožky Irmgardy Boase. Působila i v Berlíně a ve svém repertoáru má řadu věhlasných operních i koncertních árií. V roce 2013 zahajovala festival Musik Saar v Saarbrückenu, kde byl její výkon v Beethovenově hudbě k Egmontovi označen listem Saarbrücker Zeitung jako „bravurní“. V roce 2014 natočila s úspěchem jednu z hlavních rolí opery Antonína Dvořáka Alfred světové premiéry.

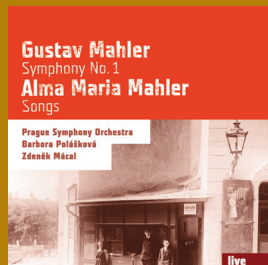
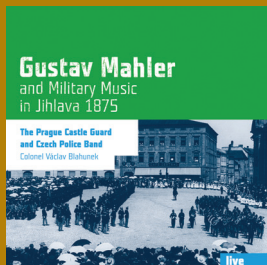
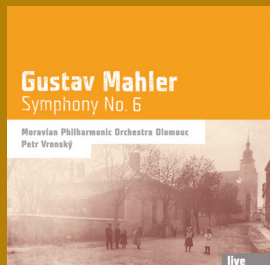
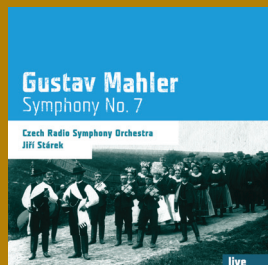
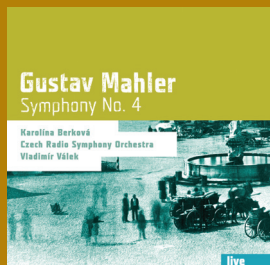
Lyrický barytonista **Felix Rumpf** (*1984) pochází z německého Halle nad Sálou. Své první pěvecké zkušenosti získal v místním městském sboru. V roce 2004 začal studovat zpěv na Musikhochschule Dresden u Susanne Prager a v roce 2007 nastoupil do pěvecké třídy prof. Olafa Bära. Po absolutoriu v roce 2009 pokračoval pěveckou nástavbou. Felix Rumpf je také organizátorem i účinkujícím na večerech zaměřených na romantický písňový repertoár, především na tvorbu Franze Schuberta, Johannese Brahmse či Hugo Wolfa. V roce 2014 ztvárnil pro nahrávku opery Antonína Dvořáka Alfred roli titulního hrdiny.

Sopranistka **Tereza Nováková** (*1989) navštěvovala od dětství pražskou ZUŠ na Jižním městě (klavír a sólový zpěv). V roce 2007 získala 2. cenu v Mezinárodné spěvácké súťaži I. Godina IUVENTUS CANTI (Vráble-Slovensko). V témže roce získala 1. cenu v krajské súťaži ZUŠ v Praze. Od roku 2009 byla posluchačkou Konzervatoře Jana Deyla v Praze (klasický zpěv ve třídě Daniely Štěpánové) a zároveň studentkou Pedagogické fakulty UK v Praze (Čj – Hv). Dosavadním největším úspěchem mladé zpěvačky bylo získání čestného uznání a dvou mimořádných cen na MPS Antonína Dvořáka v Karlových Varech v kategorii Píseň. V roce 2014 vystoupila na festivalu Mahler Jihlava 2014.

Klavíristka **Ladislava Vondráčková** je posledním žákem ze třídy věhlasné Valentiny Kameníkové na Pražské konzervatoři. Během studií se začala intenzivně věnovat komorní hře a spolupráci s mladými pěvci. Jako studentka 5. ročníku HAMU v Praze začala zároveň na konzervatoři vyučovat. Po absolutoriu v roce 1997 zde nastoupila jako pedagog a o rok později jako odborný asistent na katedře zpěvu, kde se věnuje práci korepetitora. Mezi její absolventy patří např. pěvkyně Andrea Kalivodová či Ladislav Elgr. Jako pedagog rovněž působí od roku 1993 na Soukromé základní umělecké škole Music Art.

Ladislava Vondráčková realizovala několik nahrávek pro Českou televizi a rozhlas jako komorní hráčka i sólistka. Jako sólistka také spolupracovala se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a Státní filharmonií Brno. V rámci koncertní činnosti se věnuje nejen sólovému vystupování, ale i komorní hudbě, a to především se souborem Ars reditiva, kde už od dob studií působí jako cembalistka. Klavírní spolupracuje hlavně se sólisty operních scén a flétnisty. Vystupovala např. v Německu, Rakousku a po celé České republice.

Další nahrávky vydavatelství ArcoDiva vzniklé v rámci festivalu **Mahler Jihlava – Hudba tisíců**
 Other ArcoDiva CDs from Gustav **Mahler Festival**

Front cover and inside photos © 2015 Eva Bystrianská
 Sleeve note © 2015 Rafael Brom
 Translation © 2015 Karel Janovický
 Design © 2015 Eva Bystrianská

The work Stabat Mater was recorded at the church of St Jakub the Greater, Jihlava with the kind permission of the parish administrator as well as owner, the Royal Premonstratensian community at Strahov | Skladba Stabat mater byla nahrána v chrámu svatého Jakuba Většího v Jihlavě s laskavým souhlasem správce farnosti i majitele objektu, tedy Královské kanonie Premonstrátů na Strahově.